

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Politični pregled.

Velikonočni prazniki so minuli brez vsakih posebnih pojavov v naši notranji politiki, ali politično delovanje, ki je čez praznike mirovalo, prične se baje že danes, kajti nekateri listi so te dni poročali, da se baron Gautsch že danes povrne iz Karlovih Varov, kamor so ga pognali Ogri, na Dunaj in da prične nadaljevati pogajanja z voditelji strank v zadevi volilne reforme, od ozida katerih pogajanj je najbrže odvisna osoda sedanjega ministerstva. Mnogi so mnenja, da je postalo sedaj, ko so se Ogri pobotali s krono, stališče barona Gautscha težavnejše ter da si hoče on s parlamentariziranjem ministerstva pomagati iz te zadrege.

Vojaške zadeve odvzete tridentinski mestni upravi. Kakor poroča dunajski list „Zeit“, je vlada tudi municipiju v Tridentu odvzela vojaške posle, kakor je to storila v Trstu. List „Zeit“ pravi, da je namepravala vlada že kedaj to storiti, a da se je temu ustavljal bivši tirolski namestnik baron Schwarzenau. Vlada se je namreč prepričala, da niso na južnem Tirolskem razmere v tem pogledu tako dobre, kakor jih je opisoval baron Schwarzenau, in da zahteva državna korist, da se tridentinskemu municipiju vojaški posli odvzamejo in izroče ondotnemu okr. glavarstvu.

Hrvatski ban ne odstopi.

Vladni list „Narodne Novine“ je prinesel oficijozni razglas, da so vse vesti o odstopu bana grofa Pejacsevicha neresnične, ravnotako je neresnična govorica o nasprotstvu med banom in novim ogrskim ministerskim predsednikom.

Glede imenovanja djakovskega škofa.

Dunajska „Zeit“ poroča iz Osjeka, da je deputacija djakovskega svečenstva, ki je šla v Rim, da prepriča imenovanje reškega Opata Martina za škofa djakovskega, bila od papeža vsprejeta v avdienci. Papeža je nagovoril župnik Pavič. Deputacija je prosila, naj bi bil škofom imenovan sedanji kapitularni vikar, posvečeni škof dr. Voršak.

Razžaljenje veličanstva ogrskega pravosodnega ministra.

Dne 24. febr. t. l. je sedanji ogrski minister za pravosodje, Polonyi, na nekem shodu napadal osebo vladarjevo, vsled česar se je proti njemu pričelo kazensko postopanje radi razžaljenja veličanstva.

LISTEK.

Odgovor gosp. Kutinu, ali pojasnila na pojasnila.

Spisal Josip Balič.

Pa tudi potem, ko so se bile župnije pomnožile, so se še vedno ustanavljale take relativno samostojne kuracije ali vikarijati. Tako n. pr. v Avču nad Kanalom že v 15. stoletju, v 16. stoletju pa: v Šembidu, Sv. Križu, Štjaku, Dornbergu itd. Le v župnikih bi torej mogli reči, da so take podrejene jim kraje ob gotovih časih nadzirali in tamkaj opravljali službo božjo.

Kar se pa tiče specijalno Št. Ferjana, je bil ta kraj v 12. stoletju precej važna in obljudena točka, kakor nam očitno priča Hermelindina listina. Zato je povsem verjetno, da je bival tukaj že takrat „cappellanus curatus“, ki je oskrboval celo tamošnjo pokrajino t. j. Št. Ferjan, Podsabotin in mogoče celo Pevmo, naj si bo že v odvisnosti solkanskega

Te dni pa je državni pravdnik sporočil novemu ministru za pravosodje, da je ustavil kazensko postopanje proti njemu.

Gibanje nemadarskih narodnosti na Ogrskem.

Srbska narodna stranka na Ogrskem je na 3. velikonočni praznik sklicala shod v Novi Sad. Na dnevnem redu so: 1. Volitve za državni zbor in 2. Določitev kandidatov. — Voditelj slovaške narodne stranke, papel Mudronj, je izdal — kakor smo že sporočili — proglaš, v katerem zahteva narodnostno enakopravnost slovaškega jezika in demokratske ustavne reforme. Bivša slovaška poslanca Hodža in Skičak organizujeta ljudsko stranko, s katero pojdeta v boj izlasti v ta namen, da desaovirata madjarsko katališko stranko.

Slovaki in Ogri.

Slovaška narodna stranka je te dni izdala manifest, podpisani po nje predsedniku dr. Pavlu Mudronu. Manifest opisuje najprej težke razmere, v katerih mora živeti slovaški narod nasproti vladajočemu zistemu. Padec liberalne stranke ni prinesel nikake spremembe v tem, kajti kar se tiče svobode in pravičnosti nasproti narodnostim, je koalicija ravno taka, kakoršna je bila nje prednica. Vlada barona Fejervarya se je sicer izpovedala kakor pristašica razširjenja političnih pravic, ali glede narodnostnega vprašanja ni pokazala niti dobre volje, da bi tu kaj spremenila na bolje. Ob takih okoliščinah — tako nadaljuje manifest — se držimo mi Slovaki zvesto in neomajno naših kardinalnih narodnih principov, ki smo jih že mnogokrat enuncirali pred deželo, pred svetom in ob vznožju najvišjega prestola, a zadnjič smo jih predložili po parlamentarni narodnostni stranki tudi forumu ogrskega parlamenta: mi se pripoznavamo k slovaškemu narodu, k slovaški narodnosti ter zahtevamo za isto kulturno in politično enakopravnost. Mi zahtevamo, da bodi naš slovaški jezik povsodi respektiran v njega pravni sferi in da bodi uveden v življenje in v urade. V ta namen smatramo kakor neizogibno potrebno: ustanovljanje, negovanje in podpiranje elementarnih in srednjih šol s slovaškim učnim jezikom, kakor to direktno zapoveduje zakon št. 44 od leta 1868.

Mi zahtevamo uvedenje splošne, direktne, cenzure proste in tajne volilne

župnika, ali pa kot direktni patrijarhov odposlanec, če dotične fare še ni bilo. V tej misli nasprotuje tudi mej drugim dejstvo, da je št. ferjanski duhovnik Ivan tako pogosto prisostvoval kot priča na prvem mestu raznim pogodbam, ki so se tamkaj sklepale. In tega menenja je bil pač tudi pokojni prof. Rutar. Kar pa zadeva izraze: „de Lonsnic“, „de Poume“, „de Celcan“ itd. ne značijo ti le bivališče dotičnikov, ampak zajedno tudi njih rojenjastvo, oziroma prav lahko tudi samo njih rojenjastvo, kar velja zlasti o duhovniku Ivanu in pisarju Piligrinu iz Št. Andreža. S tem ni tedaj g. Kutin ničesar dokazal v svoj prilogi.

Kako pa je bilo v Št. Ferjanu potem, ko se je bil l. 1295. priklopil s Kojskim vred k novoustanovljeni župniji ločniški, ne spada toliko k naši stvari, ker so se bile baš vsled tega razmere tamkaj izpremenile. To je tudi dalo meni povod, da sem omenil v oceni, da so Podsabotinci, ki so še nadalje ostali pri materi fari, šele od tega časa naprej začeli resno misliti na svojo lastno cerkev.

pravice, brez vsake omejitve, odvisne od intelekta. Mi zahtevamo svobodnega zborovanja in združevanja. Mi zahtevamo izvedenje temeljite reforme administracije s posebnim ozirom na naše slovaške kraje in našo slovaško narodnost. Mi zahtevamo enakopravnost slovaškega jezika na sodiščih glede strank. Mi zahtevamo resnično avtonomijo občin in okrajev, svobodno volitev občinskih sodnikov in odbornikov. Mi zahtevamo davčno reformo in uvedenje progresivnega davčnega zistema, olajšavanje davkov za neplodna polja gornjih krajev. Mi zahtevamo podpore za poljedelstvo, po strokovnih šolah, uravnava rek in ustanovljenju vzornih gospodarstev.

Mi zahtevamo povzdigo industrije in obrti z vsemi povspešujočimi in defenzivnimi sredstvi. Mi zahtevamo, da se slovaškim kulturnim zavodom in društvom določi primerna dotacija iz državnih sredstev. Končno zahtevamo, da se velike izgube, ki jih je trpela slovaška narodnost pod gospodstvom liberalizma po raznih konfiskacijah, primerno nadomeste tekem časov.

Te svoje zakonite želje in zahteve — pravi manifest — predlagamo v kritiko vsej deželi in vsem pravičnim in humanim ljudem s prepričanjem, da nikdo ne najde v njih nikakega pretiravanja, protizakonitosti ali nemožnosti. Bog nam je podelil veliki dar življenja, in naša sveta dolžnost je, da ga branimo da ga oplemenjujemo v smislu svobode, da ga preskrbimo s pravicami, ne da bi kršili pravice drugih. Naša sveta dolžnost je, da ljubimo svoj slovaški narod, da gojimo svoj dragi materini jezik, našo podedovano slovaško narodnost. V tem smislu se podajemo na novo delo in pozivljamo vseh, ki so zvesti, naj vstrajajo pri svoji slovaški narodnosti, naj na volitvah in drugih političnih podjetjih ne zapuščajo svojcev in naj trpno verujejo, da se naša sveta stvar ne pogubi in da naš narod vstopi v objubljeno deželo svobode in civilizacije. Bog je z nami!

Na bolgarsko-turški meji že pokajo puške?

Kakor poročajo vsi bolgarski časopisi, dogodil se je zopet na turški meji slučaj, ki se bo moral diplomatičnim potom izravnati. Bolgarskega vojaka ki je stal na straži, so turški vojaki napadli,

Zakaj pa so jo zidali tako daleč na Sabotinu, je in ostane uganka, ako se ne upošteva menenje, da so to storili v drugi polovici 15. stoletja iz strahu pred prodirajočimi Turki. Če jo pa niso zidali sami, potem je utegnili imeti cerkev sv. Valentina kacega posebnega grofovskega dobrotnika, kakor skoro jednaka cerkev M. D. snežnica Nadavčem, ki še dandanes služi za božjo pot, pa tudi za službo božjo ondotnim hribovcem. V tem slučaju je bila sezidana v 13. stoletju ter je bila mogoče prvotno posvečena preblaženi D. M., o čemer bi pričala po g. Kutinu v opisu str. 41 omenjena stara podoba. Da je bila pa ta cerkev na Sabotinu res namenjena dušnemu oskrbovanju Podsabotincev, ne pa kakim redovnikom, o tem priča baš dejstvo, da se je opravljala gori od pamtiveka služba božja za ondotne prebivalce. O tem svedoči že l. 1591. sabotinski kooperator Filip Maraž, o katerem pa meni g.

*) Zakaj pa je našla ta cerkev milost pri Jožefu II., a o.a. sv. Valentina na Sabotinu ne, je zopet šudno.

da je bil primoran streljati ter je ustrelil tri turške vojake in nekatere ranil. Turški vojaki so na vsak način hoteli priti na bolgarsko stran. Uradno se ta vest še ni potrdila.

Diplomatične zveze med Anglijo in Srbijo.

Minister zunanjih zadev, Grey, je odgovoril v zbornici na interpelacijo, da se o obnovitvi diplomatičnih zvez s Srbi dotle ne more med obema državama razpravljati, dokler imajo častniki, ki so se udeležili zarote proti dinastiji Obrenovičev, uradne posle pri srbski vladi. Ako se ti častniki odstranijo s svojih mest, bi bila angleška vlada takoj pri volji, poslati diplomatične zastopnike v Belgrad; seveda se ho to zgodilo le pod pogojem, da se odstranjeni častniki ne namestijo več v svoje službe.

Napetost med Nemčijo in Italijo.

Sicer še ni oficijoznih znakov, a v političnih krogih že vendar jasno vidijo, da je zavlada med Berlinom in Rimom napetost. Animoznost proti Italiji je pokazal cesar Viljem že na dvojen način: prvič da je med zadnjimi kondeliral italijanski vladi na hudi katastrofi, ki jo je zadel vsled bruhanja Vezuva, tudi se ni v Nemčiji še ničesar ukrenilo v pomoč ponesrečenim, dasi se je povod oni potresa v Kalabriji takoj začelo na vladni poziv pobirati po celi Nemčiji; drugič pa je hotel cesar Viljem ponižati Italijo, ko je na nekak izzivalni način brzojavil grofu Goluchowskemu ter povzdgal zvestobo Avstrije kot nemške zaveznice na maroški konferenci. Kakor znano, italijanski delegatje niso hoteli na tej konferenci slepo glasovati v prilogo Nemčije.

Dogodki na Ruskem.

Petrograjski listi poročajo, da prestolnega govora ob otvoritvi dume car ne bo čital v poslopju državne dume, marveč v Carskem Selu, kamor bodo povabljeni državni poslanci.

Kakor je zvedela „Peterburgskaja Gazeta“, se po Velikinoči prične sodna preiskava proti admiralu Roždestvenskemu. Pred sodišče ne bo pozvan le admiral in ves njegov štab, ampak tudi poveljništvo torpedovke „Bjedovi“, na katerem se je izvršila kapitulacija.

Kutin, da je tudi le v gotovih dneh prihajal iz Solkana na Sabotin. Da njegovo menenje kot napačno orvžem, mi ni treba družega, nego, da še malo nadaljujem s prekinjeno zgodovino o razvoju goriških duhovnij.

Vedeti je treba namreč, da so bile prvotne are, tudi potem, ko so se vsled izločenih novoustanovljenih župnij izdatno skrčile, in tudi že potem, ko so se bili še drugod ustanovili vikarijati, še vedno tolike, da so morali župniki, ki so pobirali izključno vse dohodke, vzdrževati po več pomočnikov, da je bilo mogoče vernike vedno in vsestranski oskrbovati. Od teh pomočnikov sta jeden ali dvejeemu dva res stanovala s župnikom pri farni cerkvi, drugi pa so bili „cooperatores xpositi“. Ti so na bolj oddaljenih krajih oskrbovali določeno jim pokrajino, zato so navadno tam tudi bivali, četudi je po drugi strani res, da jih je župnik po potrebi lahko tudi drugod porabil.

(Dalje pride.)

Domače in razne novice.

Našim naročnikom. — Zaradi praznikov in pa tudi zaradi tega, ker imajo naši staveci danes popoludne prosto, bili smo prisiljeni izdati predpoludne le pol lista.

Umrli je vč. mons. Anton Čibič, dekan v Črničah in č. kanonik prvostolnega kapitula, po kratki — toda mučni bolezni, na Velikonočni ponedeljek dne 16. t. m. Blagi pokojnik je zadnjokrat z zelo veliko težavo maševal na tihc nedeljo. — Previden je bil ponovno s svetstvi za umirajoče. Rojen je bil v Dolu pri Podsobotinu dne 16. jan. 1832. Posvečen v mašnika dne 21. sept. 1858. Služboval je v Črničah od l. 1878. do svoje smrti. Pogreb bo v sredo dne 18. t. m. predp. v Črničah.

Večni pokoj njegovih duši.

Umrli je na V-likonočno popoludne na svoji graščini blizu Velikoveca na Koroškem baron Pino pl. Friedenthal. Pokojnik je bil svoječasno voditelj okr. glavarstva v Gorici. Bil je potem deželni predsednik v Bukovini in kasneje namestnik v Trstu. Postal je potem tudi trgovski minister. Ko je prišel baron Pino za voditelja okr. glavarstva v Gorico, je kot vesten uradnik koj spoznal, da mu ne boče mogoče izvrševati svojih dolžnostij, ako mu ostane neznan jezik prebivalstva okraja, v katerem službuje. Zato pa se je začel pridno učiti slovensščine. Prvi ga je podučeval v slovensčini takratni gimnazijalec in sedanji višji sodni svetnik in drž. posl. dr. Ferjančič. Za njim sta ga pa podučevala pokojni slovenski skladatelj g. Josip Kocjančič in pokojni namestništveni tajnik g. Zavadlav. Baron Pino se je tako dobro navadil slovensščine, da je z našimi tedanjimi župani brez vsake težave slovenski govoril in jim tudi dopisoval. Sploh je bil baron Pino Slovincem vedno prijazen in pravičen in to kot voditelj okr. glavarstva v Gorici, kakor tudi pozneje kot tržaški namestnik.

Ostal je pa zaradi tega pri Slovincih v najboljšem spominu. Ko se je moral baron Pino zaradi slabega vida, katerega je pa kasneje popolnoma izgubil, umakniti iz javnega življenja in se je nastanil na svoji graščini blizu Velikoveca na Koroškem, imel je pri sebi vedno lektorje, ki so mu čitali časopise in knjige, in baš tu je pokazal, kako v dobrem spominu so mu ostali goriški Slovinci, kajti za lektorje izbiral si je vedno slovenske visokošolce z Goriškega, in se ima marsikdo teh ravno baronu Pinu zahvaliti za svojo sedanjo boljše ekzistenco. Blagemu pokojniku podeli Bog večni mir in pokoj.

Smrtna kosa. — V minoli noči okolo polnoči je umrl v Št. Petru po dolgi in mučni bolezni, imel je raka na želodcu, v 59. letu svoje dobe g. Ivan Bufulin. Pokojnik bil je župan št. peterski zadnjih pet let in se je prav zaradi svoje bolezni zadnji čas odpovedal županstvu. Bil je od občinarjev jako čislán mož, priden gospodar in jako umen cvetličar, kajti ravno s cveticami pridobil si je lepo premoženje. Pogreb boede jutri popoludne ob 4. uri. — N. p. v m. l.

Za „Šolski Dom“ je došlo našemu upravnistvu: Ottilij Medveš, vikar v Trenti 10 K.

Srčna hvala!

Preplačila za „Šolski Dom“ za dr. K. Ozvaldovo knjigo „Naši kulturni delavci v zrcalu Prešernovih poezij“ je došlo našemu upravnistvu: Josip Novak, župnik v Povirju 3 K; Fr. Sivec, vadnični učitelj v Gorici 50 vin.

Vstajenje. — Kakor vsako leto, tako se je tudi letos v soboto popoludne praznovalo v našem mestu na jako slovesen način Vstajenje Gospodovo, in sicer najprej v stolni cerkvi, kjer je vodil spreved prevzvišeni knez nadškof dr. Sedej ob veliki azistenci svečenstva. Ker je bil nenavadno lep dan, bilo je pri sprevedu vse polno občinstva. Svirala je mesna godba.

Stolni cerkvi sledila je župna cerkev sv. Ignacija. Tu se je udeležil spreveda tudi voditelj okr. glavarstva dvorni svetnik prof. H. Attems z drugimi dostojanstveniki.

Na Placuti in pri č. oo. kapucinih je bilo vstajenje zvečer. Povsodi bilo je vse polno občinstva. Posebno mnogo ljudstva se je udeležilo Vstajenja pri č. oo. kapucinih. Vse ulice so bile krasno razsvetljene.

Na Travniku in pri č. oo. kapucinih je svirala vojaška godba.

V nedeljo na vse zgodaj pa so praznovali na slovesen način Vstajenje na Kostanjevici in pa pri Sv. Roku.

Zenski oddelek društva „Šolski Dom“ priredi, kakor že omenjeno, v prostorih „Goriške Čitalnice“ dne 28. t.

m. koncert v prid „Šolskemu Domu“. Vspored bo obsegal mešane, moški in ženski zbor ter orkestralne točke. Vspored pričobimo prihodnjije.

Predavanja o slovenski literaturi v goriški Čitalnici. — Ker mislim, da bi pomladanski dnevi utegnili biti nepripraven čas za nadaljevanje omenjenih predavanj, jih ustavim s pripomnjo, da sem drage volje pripravljen, jih v jeseni eventuelno nadaljevati.

K. Ozvald.

Časnikarsko barabstvo. — Minole dni je praznoval goriški deželni glavar dr. Pajer svojo 45-letnico deželnega poslanstva in deželnega odborništvá. Pri ti priliki so mu čestitali iz raznih strani in čestitali so mu, ker so tako nanesle njih socialne razmere, tudi gg.: dež. odbornik Berbuč ter člana karatorija dež. hipotečne banke, dež. poslanca Bolko in Lapanja. To čestitanje ni bilo nič drugega nego čin dandanes med omikanimi narodi običajne kurtoazije, in nobenemu razsodnemu Slovincu bi ne moglo priti niti na um, da bi se na tem izspodtikal, ko se vendar tudi mi Slovinci prištevamo med omikane narode, četudi imam v svoji sredi, kakor pričajo „Sočini“ piskači, nekaj podivjanih barab, kakoršne se nabajajo tudi med drugimi narodi. Omenjene vrste „Sočini“ piskači pa niso mogli opustiti niti te prilike, da ne bi omenjenih naših poslancev napadali zaradi izvršenega in, kakor rečeno, med omikanimi narodi običajnega čina uljudnosti, na najpodlejši način, in to se ponavlja v „Soči“ že v več številkah zaporedoma. Ne zdi se nam vredno, da bi na vse te podle napade na drobno in široko odgovorjali, ampak zadostuje naj samo to, da omenjeni piskači gosp. Bolkotu celo očitajo, da puši na deželne stroške smodke, dočim je vendar pretežni večini goriških Slovincov znano, da g. Bolko prav nič ne potrebuje dež. denara, da bi zanj pušil smodke, ker so, da se ljudske govornice poslušimo, njegove smeti več vredne kot celo Gabrščekovo premoženje, in je mnogokaterim tudi jako dobro znano, da se je gospod Bolko udeležil raznih deputacij, ki so se podale v Trst in na Dunaj ter se tam potegovale za koristi našega ljudstva, na lastne stroške, ne da bi izsiljeval od uprav železniških znižano ali celo prosto vožnjo, kakor to dela nekdo drugi, ki se morebiti nahaja v prvi vrsti „Sočinih“ piskačev.

Toliko smo hoteli omeniti samo mimogrede, ker se nam zdi preneumno in prenikzo spuščati se v podrobnejši prepri s „Sočinimi“ piskači.

Konec narodnega radikalizma in narodnega ponosa. — A. Gabršček, lastnik „Soče“, po kateri je leta in leta oznanjeval narodni radikalizem ter pozival goriške Slovence, naj vedno in povsod očitujejo svoj narodni ponos, je odprl minole dni v prostorih „Trgovskega doma“ neko botogo. — S to botogo je, kakor se samo ob sebi razume, v tesni zvezi njegov žep in ker se gre tu v prvi vrsti za njegov lastni žep, pozabil je na vse svoje pridige o narodnem radikalizmu in o narodnem ponosu in dal si je napraviti na svojo botogo na glavno ulico nemški in italjanski napis, ne meneč se za to, da-li oskruni ali ne s tem slopje, ki ima pričati vsem mimoidočim o narodnem ponosu goriških Slovincov. To smo tudi le tako hoteli mimogrede omeniti, da izve naše slovensko ljudstvo, koliko sme verjeti ljudem à la Gabršček ter njih radikalizmu in pa narodnemu ponosu. Tem ljudem ni na svetu nič drugo mar nego le njih žep, in takim ljudem ne sme naše ljudstvo zapati.

Grozna nesreča. — Danes zjutraj so našli na njenem stanovanju, nabajajočem se v Nunski ulici, mrtvo 65-letno gđeno. Julijo Ružička, teto trgovca s suhimi cveticami in venci g. Riesnerja. Pokojnica je namreč zgorela. In je hotela na vse zgodaj vstati in si je v ta namen prižgala poleg postelje stoječo luč, se je vnela na nji obleka, ne da bi jo mogla pogasiti.

Roparski napad. — V sredo zjutraj je napadel neki Italijan iz blažene dežele na cesti blizu Kronberga 19 letno Amalijo Padovan z Grčine, ko je šla v mesto. Zahteval je od nje, žugajoč ji, 10 gl. Ko mu je vsa prestrašena povedala, da nima toliko denarja, ji je nepridiprav začel preiskavati žepo, v kojih je našel le 7 vinarjev. Objednem ji je izpuli tudi žepno ruto, v kateri je imela zavitih 80 vinarjev. Potem pa je odnesel pte. Padovan je vse to naznanila policiji, in ti se je posrečilo, da je pticka prijela. Ta je neki Ivan Laganá, star 23 let in doma iz Št. Lovrenca v Kalabrijii.

Kakor da ne bi imeli doma dovolj delavcev, ki bi bili v stanu premagati dela za novi vodovod, katerega naprav-

ljajo sedaj iz Kronberga v naše mesto, poklicali so sedaj najbrže na željo naših mestnih očetov Kalabreže, in da je med temi ljudmi, ki so sploh itak na slabem glasu vse polno smeti, je samo ob sebi razumljivo. Kedaj bodo začele vendar naše oblastnije skrbeti za domače ljudstvo, ki je tudi potrebno zaslužka in ki ima tudi pred vsemi največ pravice do zaslužka na domači zemlji?!

Najden klobuk. — V soboto zvečer so našli v Kapucinski ulici neki klobuk, ki se nahaja sedaj pri policiji.

Samomor vojaka. — V četrtek zjutraj ustrelil se je v domobranski vojašnici v Pulju, narednik 12. stotnije lamošnjega 5. domobr. pešpolka, Vekoslav Bizjak, doma v Lokavcu pri Ajdovščini.

Razglas. — Daje se na obče zaanje da se je na podlagi izida zadnjih dopolnilnih volitev in imenovanj gleše komisij za osebno dohodarino, postavljenih za posamezne cenilne okraje, sestavil imenik članov in njih namestnikov, ter da se ta imenik javno prijavi od 25. aprila 1906 dalje skozi 14 dni na primorskih c. kr. okrajnih glavarstvih, c. kr. davkarijah in občinskih uradih dotičnih cenilnih okrajev.

Gozdni požar je nad Barkovljami pri Trstu uničil do 5000 borovcev in drugih nasadov. Ogenj se je razširil na površino 10.000².

Poneverjenje na pošti v Miramaru. — V petek zvečer sta bila aretirana v Miramaru zakonska Karol in Evgenija Tisina, oba uslužbenca na poštini podružnici v Miramaru. Govori se, da sta poneverila 8000 kron.

Tako pride vse na dan. Zakonska Požar v Trstu sta l. 1903 javila na policiji, da sta bila okradena raznih zlatin in denarja in da znaša njuna škola 1200 kron. Ker sta bila zavarovana, jima je zavarovalnica izplačala popolno svoto. Od tega denarja je mož dobil 200 kron, žena je pa poravnala razne dolgove. Ko pa pred par dnevi ni hotela žena možu dati nekaj denarja, se je ta maščeval s tem, da je šel na policijo in povedal, da z ženo nista bila nič okradena l. 1903 in da sta lagala o tatvini. Seveda sta prišla zdaj oba pod ključ.

Uboj. — Na velikonočno nedeljo so igrali v Trstu v krčmi „Andemo de Peppi“ nekateri ljudje „moro“. Hkratu je nastal med njimi prepri, ki je nehal s tem, da je sin blažene Italije, neki Battini, z nožem zabodel delavca Bernarda Kodriča, ki je že po kratkem času izdahnil svojo dušo.

Narodni dobrotnik. — Dne 3. t. m. je umrl v Zagrebu veliki župan v pokoj, Julij Bubano vič, v visoki starosti 80 let. Pokojnik je bil v Zagrebu znan in spoštovan kakor rodoljub starega kroja. Ko je prišel Khuen za bana, stopil je Bubanovič v pokoj, ker ni hotel služiti temu banu. V narodne svrhe je Bubanovič zapustil nad 50.000 kron, od teh največ „Matici Hrvatski“. Družbi sv. Cirila in Metoda za Istro je zapustil 1000 kron, dijaškemu pomožnemu društvu v Pazinu pa 400 K.

Bogat lov sardel. — V minolih dneh so ribiči v Rovinju ulovili 75.000 sardel, ki so jih večinoma odposlali v istrsko tovarno konserv v Savudrijo. (Salvoro).

Sleparji pri maturah. — Gališki ces. namestnik je odredil, da morajo privatisti k maturi odsej prinesiti svojo fotografijo, ker so jih doslej često pri maturah zastopali drugi ljudje.

Velik požar v Celoveu. — V sredo je pogorela velika izdelovalnica pohištva Ivana Völkerja v Celoveu. Škode je 100.000 kron in je samega pohištva zgorelo za 60.000 kron.

Kdo vzdržuje nemštvo na Koroškem? — Celovski „Mir“ piše: „Olgovor na to vprašanje je podal g. Dobernik na občnem zboru nemško-nacionalnega „Volksvereina“. „Velika večina „fortschrittlich“ Slovincov koroških, ki žele, da se ohrani politično, gospodarsko in kulturno edinstvo dežele, bodo, to upamo, kakor že od nekdaj, stali kot dobrodošli zavezniki na naši strani.“ — Slovinci so torej tisti, ki naj vzdržujejo nemštvo na Koroškem. Brez njih bi bila nemško-nacionalna stranka že zdavnaj zropotala na kup in le njihovo izdajstvo lastnega naroda jo še drži na površju. Ako te slovenske poturice, ti slovenski janičarji obrnejo Nemcem hrbet, je odklenalo nemško-nacionalnemu gospodstvu v deželi za vedno. In kaj imajo ti ljudje za svoje izdajalstvo? Zaničevanje! Kajti izdajalca vsak zaničuje, tudi tisti, ki ga izrablja. Kako se tu pač uresničujejo besede: „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti!“

Na vseučilišču v Jurjevu (Dorpat) se zraven ruskih predavanj vpeljejo paralelne profesure v nemškem, estonskem in latinskem jeziku. To se godi na Ruskem, kjer je Estoncem 1 milijon, Latišev 1.200.000 baltiških Nemcev 200.000. Kako je pa v Avstriji s slovenskimi šolami!

Loterijske številke.

14. aprila.

Trst 18 53 84 35 90
Linc 41 46 72 7 31

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev
Gorica, ulica Vetturini št. 9.

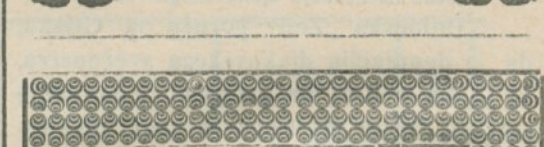
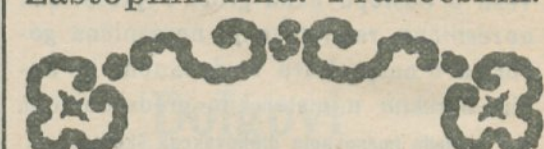
priskrbuje udom „Centralne posojilnice“ v Gorici in drugih pridruženih zadrug po Goriškem: Modro galico 98/99% po K 6450 q; žveplo l. vrste 85,95 fiao po K 18— q — V zalogi ima: Superfosfat 14/16% po K. 530 q; Superfosfat 12/14% po K 5— q; Tomasova žlindra 14/16% po K 5— q; Rudeča sol po K 730 q. Kuhinjska sol po K 20— q; Klajno vapno 40% po K 23— q. Zadnje troje je v vrečah po 50 kg. Cena za modro galico velja samo za blago, kolikor ga ima še na razpolago; vsled tega naj se požurijo oni, ki mislijo še naročiti.

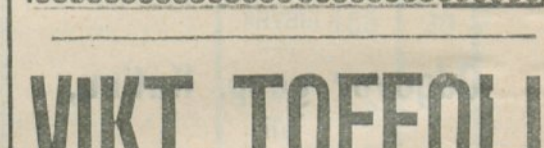
iz odlikovane apnenice s trajajočim ognjem.

Podpisani se priporoča slav občinstvu in stavbnim mojstrom v mestu in na deželi za obilna naročila dobrega apna, katero je na glasu kot najboljšo, naj si bodi za zidanje ali pa za belenje. Apno je pristno, in zagotavljam cenj. naročnike, da tako bom i nadalje izdeloval. Cena zmerna. Postrežba točna.

Ivan Faganelli i. dr.
v Mirnu pri „Šelu“.
Zastopnik And. Frančeškin.

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
na Kornju št. 11.

VIKT. TOFFOLI

velika zaloga oljkinega olja iz najugodnejih krajev
Gorica, via Teatro šte. 20
Gorica, v Seminario šte. 10
Olje jedilno 36 kr. lit.
„ fineje 40 „ „
„ bolje 44 „ „
„ dalmat. 48 „ „
„ istrsko 56 „ „
„ corfu 56 „ „
„ bari 60 „ „
„ luca 70 „ „
„ nizza 80 „ „
„ najfineje 1 gl. „
Priporoča dalje pristno in zajamčeno olje v vrčih.
Postrežba najpošteneja.